

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΥ.

Ἐκ τῶν τελευταίων εἰδήσεων γνωρίζομεν τανῶν ὅτι ὁ κομήτης τοῦ ἔτους τούτου παρατηρήθη καὶ ὠρίσθη κατὰ τὴν θέσιν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀστεροσκοπείων ἀπὸ τῆς 20/8 Ἰουνίου ἔ. ἔ. Ὡς γνωστὸν δὲ, τότε μόνον δύναται τις νὰ κρίνῃ ὁρθῶς περὶ τῆς θέσεως καὶ τῆς μορφῆς τῆς τροχιάς κομήτου ἐν τῷ στερεώματι. Αἱ θέσεις δὲ αὗται συγκρινόμεναι συγχρόνως πρὸς τρεῖς ἄλλας ἐπὶ τῆς γῆς θέσεις, σχετικῶς πρὸς τὸν ἥλιον, ὁρίζουσι τὴν φύσιν τῆς τροχιάς τοῦ κομήτου. Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον ὅτι πᾶσα γινώσκουσα ἀξία πρὶν ἢ συμπεριληφθῶσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἅπασαι αἱ παρατηρήσεις. Δύναται τις δὲ ταχέως καὶ ἀκριβῶς νὰ ὀρίσῃ τὰ στοιχεῖα τῆς τροχιάς, νὰ χαρακτηρίσῃ αὐτὴν κατὰ τὴν θέσιν, κατὰ προσέγγισιν δὲ καὶ κατὰ τὴν μορφήν αὐτῆς ἐξ ὀλίγων παρατηρήσεων· ἀλλ' ἅπας ὁ περιδρόμος τῆς τροχιάς μένει ἐντελὴς ἄγνωστος εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, μέγισται δὲ εἰσὶν αἱ δυσχερεῖαι πρὸς ἀκριβῆ τοῦτο ὁρισμὸν, ὅταν ὁ κύκλος τῆς τροχιάς συμπληροῦται εἰς διάστημα ἑκατονταετηρίδων. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἀκούμεθα εἰς τὸ σχῆμα παραβολικῆς τροχιάς.

Μῆκος τοῦ περιηλίου καλεῖται ἡ θέσις, ἔνθα ὁ κομήτης, ἀπὸ τοῦ ἡλίου θεωρούμενος, εἰρρίσκει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς περιηλιότητος αὐτοῦ· ἀριθμεῖται δὲ τοῦτο κατὰ τὸ ἡλιοκεντρικὸν μῆκος καὶ πλάτος. Σημεῖον δὲ ἀνιὼν τῆς τομῆς τῶν γραμμῶν (noeuil) καλεῖται ἡ θέσις, ἔνθα καθ' ὃπολογισμὸς ἡλιοκεντρικοῦς ὁ κομήτης τέμνει τὸ ἐπίπεδον τῆς γῆνης τροχιάς μεταβαίνων ἀπὸ τοῦ νοτίου πρὸς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον. Πρὸς ὁρισμὸν δὲ τῆς θέσεως τοῦ κομήτου λαμβάνεται ὅτι ὅσιν καὶ ἡ κλίσις τοῦ ἐπιπέδου τῆς τροχιάς τοῦ κομήτου πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐκλειπτικῆς ἢ πρὸς τὸ τῆς γῆνης τροχιάς.

Πρὸς ὁρισμὸν δὲ τῆς μορφῆς τῆς τροχιάς δεῖν νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἐγγυτάτην ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ὅτε ὡς μὲν λαμβάνεται ἡ ἀπόστασις τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Περὶ τοῦ σημερινοῦ δὲ κομήτου ἐξαγομεν τὰ ἀκόλουθα ἀξιολογὰ συμπεράσματα. Ὅτι ὁ κομήτης οὗτος τρέχει ἐπὶ τῆς αὐτῆς τροχιάς, ἣν διέτρεξε καὶ ὁ μέγας κομήτης τοῦ 1807. Ὅτι οὐδ' αὖτως εἶνε ὁμοίος μετ' αὐτοῦ, καθόσον ὁ Bessel ὑπολογίζει τὸν περιδρόμον τοῦ κομήτου τοῦ 1807 εἰς 1543 ἔτη. Ἐνταῦθα δὲ ἔχομεν ἕν παράδειγμα, καθ' ὃ δύο μέγιστα καὶ προσόμοια σώματα τοῦ αὐτοῦ εἶδους κινούνται διὰ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν δρόμου περὶ τὸν ἥλιον.

Ἐκ τοῦ ἐπομένου συγκριτικοῦ πίνακος ἐξάγεται κατὰ πόσον προσομοιάζουν ἀλλήλοις τὰ πρὸς ὁρισμὸν ἀναγκαῖα στοιχεῖα τῆς τροχιάς ἀμφοτέρων τῶν κομητῶν.

Κομήτης τοῦ 1807. Κομήτης τοῦ 1881

Χρόνος τοῦ περιηλίου 1807 Σεπτέμβρ. 19.	1881 Ἰούν. 17
Μῆκος τοῦ περιηλίου.....	271 ⁰ 266 ⁰
Μῆκος τῆς συμβολῆς τῶν γραμμῶν.	267 ⁰ 271 ⁰
Κλίσις.....	63 ⁰ 63 ⁰
Περιήλιος ἀπόστασις.....	0,65. 0,73.

Ἡ περιήλιος ἀπόστασις ἀριθμουμένη κατὰ γεωγραφικὰ μίλια ἦτο 13 - 14 1/2 δισεκατομμύρια τοιούτων γεωγραφικῶν μιλίων. Ἡ ἀπόστασις δὲ ἀπὸ τῆς γῆς ἦτο κατὰ τὸν μῆγα Ἰούνιον πολὺ ἐλάττω.

Ὁ πυρὴν τοῦ κομήτου εἰδείκνυε σαφῶς κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου 24 - 29 (βεβαίως δὲ καὶ πολλὰ πρότερον) ἐκχύσεις φωτεινῆς ὕλης πρὸς τὸν ἥλιον, αἵτινες καμπτόμεναι ἐσχημάτιζον τὴν παραβολικὴν φύσιν τῆς οὐράς, φαινόμενον παρατηρηθὲν συχνάκις, ὅσον κατὰ τὰ ἔτη 1744, 1769, 1811, 1835, 1858, 1860, 1861, 1862, 1874.

Ὁ κομήτης τοῦ 1881 ἄλλως ἦτο ἄνευ ἐνδιαφέροντος θεωρούμενος καὶ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου, καθόσον ἐκ τῆς μεγάλης καὶ ἐπιβαλλούσης μορφῆς αὐτοῦ ἐφάνητο μικρότατον μόνον μέρος καὶ ἀόριστος τις νεφέλη. Ὁ κομήτης οὗτος θέλει προσεγγίζει πρὸς τὸν βόρειον πόλον μέχρι τῆς 20/8 Ἰουλίου, θέλει μείνῃ 7 3/4 βαθμοὺς μακρὰν τούτου, τότε δὲ θέλει στραφῇ ἀριστερόθεν καὶ θέλει κατέλθῃ πρὸς νότον. Πρὸ πολλοῦ χρόνου ἀπομακρύνεται ταχέως ἀπὸ τοῦ ἡλίου

καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, μολὶς δὲ θὰ δύναται τις ν' ἀνέβῃ αὐτὸν κατὰ τὴν πανσέληνον τοῦ Αὐγούστου ἄνευ τηλεσκοπίου.

Ἀθήναι, 1881. Ἰουλίου 7.

Dr J. F. Julius Schmidt,

Διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀστεροσκοπίου.

ΤΟ ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ Γ' ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ.

Ἐν τῶν σπουδαιοτάτων κατασκευασμάτων τῶν πολιτισμένων ἔθνων τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὅπερ μεγάλως ἐπέδρασαν εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν, εἶνε ἡ καθιέρωσις διεθνῶν ἐκθέσεων τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῆς τέχνης, καὶ ἡ σύστασις διεθνῶν ἐπιστημονικῶν συνεδρίων. Διὰ τῶν ἐκθέσεων τούτων συγκεντρῶνται ὡς ἐν ἐνὶ Μουσείῳ ἡ τεχνικὴ παραγωγὴ παντὸς ἔθνους, καὶ καταδεικνύεται ἡ ἐργασία ἡ ἀγγίνοια, ἡ φυσικὴ καὶ τεχνητὴ παραγωγικότης ἐκάστου αὐτῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τέλος τῶν ἐπιστημῶν ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθημερινοῦ βίου· διὰ τῶν ἐκθέσεων τούτων τὰ ἔθνη γνωρίζουσιν ἀλλήλα συναντώμενα ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ, καὶ παραθέτοντα ἑακαστὸν τὰ ἴδια φυσικὰ καὶ τεχνικὰ προϊόντα.

Τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ τῶν βιομηχανικῶν ἐκθέσεων παρήγαγε καὶ ἡ σύστασις τῶν ἐπιστημονικῶν συνεδρίων, ἐν οἷς συνέρχονται τῶν ἔθνων οἱ ἀριστοὶ ἐπιστήμονες πρὸς ἐκθεσιν καὶ λύσιν ἐπιστημονικῶν θεμάτων, ἐπικαλοῦμενοι τὴν βοήθειαν ἀλλήλων ὅπως ἐδρύνωσι, φωτίσωσι καὶ ἐπεκτείνωσι τὰς ἐπιστημονικὰς τριβούς, ἡ τάμνωσι νέας πρὸς ὄρεας τῆς ἀνωρθωτικότητος.

Τοιαῦτα δὲ δὴ πᾶσαν τὰ ἐκ τῶν τοιούτων ἐκθέσεων καὶ συνεδρίων ἀγαθὰ, ὥστε ἐγένετο πρὸς πλείοτεράν ὠφέλειαν καὶ ὑποδείξεις αὐτῶν, καὶ συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε τὴν πρωτοβουλίαν λαμβάνοντος ἔθνους οὐ μόνον γενικαί, ἀλλὰ καὶ μερικαὶ κλάδων μόνον τινῶν βιομηχανικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν. Σπεύδουσι δὲ τὰ ἔθνη, ἐν οἷς ἐπιστήμη καὶ τέχνη ἐδρύνει, τέκνα ἀμφοτέραις τῆς ἐργασίας τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν ἰδιωτῶν, νὰ καρπωθῶσι, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἤθελε προκύβει ἀγαθόν.

Κατὰ μῆγα Σεπτέμβριον ἐνεστῶτος ἔτους πρόκειται νὰ συνέλθῃ ἐν Βενετίᾳ τρίτον Γεωγραφικὸν Συνέδριον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας πρὸς ἐπίλυσιν διαφόρων θεμάτων γεωγραφικῶν, ὁμοίον τῷ συνελθόντι πρό τινα ἐτῶν ἐν Παρίσι.

Αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γινόμεναι σπουδαῖαι ἀνακαλύψεις εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς, ἡ ἐξερεύνησις τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου, ἡ μέγιστη ἀνάπτυξις, ἣν ἔλαβον αἱ ἀνθρωπολογικαὶ σπουδαὶ καὶ προϊστορικαί, ἡ ἐξέρεσις τελεσιτέρων ἐργασιῶν πρὸς ἀκριβεῖς καταμετρήσεις, κατέστησαν ἀναγκαῖαν τὴν πρόσκλησιν τοῦ Συνεδρίου τούτου.

Τὸ συνέδριον θέλει διαιεσθῇ εἰς 8 τμήματα, ὧν ἑκάστον ὑποδιαιρεθῆται εἰς κλάσεις. Τὰ 8 δὲ μεγάλα ἐπιστημονικὰ τμήματα εἶνε τὰ ἐπόμενα·

- 1) Γεωγραφία μαθηματικὴ, γεωδοσία, τοπογραφία.
- 2) Ὑδρογραφία καὶ θαλασσιὰ γεωγραφία.
- 3) Γεωγραφία φυσικὴ, μετεωρολογικὴ, γεωλογικὴ, βοτανικὴ, ζωολογικὴ.
- 5) Γεωγραφία ἱστορικὴ, ἱστορία τῆς γεωγραφίας.
- 6) Γεωγραφία οἰκονομικὴ, ἐμπορικὴ, στατιστικὴ.
- 7) Μεθοδολογία, διδασκαλία καὶ διάδοσις τῆς γεωγραφίας.
- 8) Ἐξερεύνησις χωρῶν καὶ γεωγραφικὰ περιοδεῖαι.

Κατὰ τὰ τμήματα ταῦτα θέλει γίνῃ καὶ ἡ διανομὴ τῆς γεωγραφικῆς ὕλης, ἥτις ὀ' ἀποτελεῖται ἐκ συγγραμμάτων, ἐκ πινάκων καὶ χαρτῶν, καὶ ἐξ ἐργασιῶν παρατηρήσεων, καταμετρήσεων καὶ διδασκαλίας. Ὁ κατάλογος τῶν ὑποδιαιρέσεων τῶν ὁκτὼ τμημάτων εἶνε ἐκτενής· μεταφερόμεν ἐνταῦθα τὰς κυριώτερας αὐτῶν, ὅπως καταδείξωμεν τὴν ἐκτασίαν τῶν γεωγραφικῶν μελετῶν.

Α' Τμήμα. — Ἐργασίαι πρακτικῆς γεωμετρίας. Συσχευαὶ καὶ ἐργασίαι τοπογραφίας, γεωδοσίας καὶ ἀστρονομίας. Ἐργασίαι καταμετρήσεως ταχύτητος καὶ μήκους. Πίνακες τῶν ἀστερισμῶν. Πίνακες ὀψομετρικοί. Ἐφαρμογαὶ φωτογραφίας. Συγγραμματα σχετικὰ.

Β' Τμήμα. — Φορητά εργαλεία υδρογραφίας. Χρονόμετρα ναυτικά. Βολίδες. Θερμόμετρα πρὸς καταμέτρησην τῆς θερμοκρασίας εἰς τὰ διάφορα βάθη τῆς θαλάσσης. Πίνακες ναυτικοὶ γενικοὶ καὶ εἰδικοί. Ὁφεις παραλίων. Πίνακες θαλασσίων βρεμάτων, ἀνέμων καὶ παλινρροϊῶν. Συγγραμματα υδρογραφικὰ καὶ ναυτικά. Ὁδηγοὶ ναυτιλλομένων. Θέσεις τῶν υποβρυχίων τηλεγραφικῶν συρμάτων.

Γ' Τμήμα. — Ἐργαλεῖα πρὸς μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις. Πίνακες, ἄλταντες, σφαῖραι πρὸς μετεωρολογικὰς μελέτας. Πίνακες γεωλογικῆς, ζωολογικῆς καὶ βοτανικῆς γεωγραφίας. Συγγραμματα σχετικὰ.

Δ' Τμήμα. — Πίνακες, ἔθνογραφικοί. Σχετικὰ συγγράμματα.

Ε' Τμήμα. — Συγγράμματα καὶ πίνακες τῆς ιστορικῆς γεωγραφίας. Ἔργα καὶ χειρόγραφα ἀρχαῖα καὶ νέα, χρήσιμα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γεωγραφίας. Πίνακες καὶ σφαῖραι ἀρχαῖαι. Ἐργαλεῖα, ἄλλα μεταχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι γεωγράφοι, οἷον ἀστρολάβια κτλ.

Σ' Τμήμα. — Συγγράμματα, πίνακες καὶ διαγράμματα τῆς στατιστικῆς γεωγραφίας, τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς (πληθυσμός, γεωργία, βιομηχανία, ἐμπορία, δημόσια ἔργα κτλ.) Συλλογαὶ προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ὧν ὁλὼν ὑπὸ ἐποψίν γεωγραφικῇ.

Ζ' Τμήμα. — Μέθοδοι καὶ πραγματεῖαι πρὸς διδασκαλίαν τῆς γεωγραφίας. Πίνακες καὶ ἄλταντες γεωγραφικοί, λεξικά γεωγραφικά. Ἑμισφαῖρια γῆναι καὶ οὐράνια, σφαῖραι. Πίνακες τοπογραφικοί, πίνακες ἐν ἀναγλύφῳ. Μέθοδοι χαρτογραφικαὶ (διὰ φωτογραφίας, ἡλιοτυπίας, λιθογραφίας, ζιγκογραφίας, φωτολιθογραφίας, χρωματλιθογραφίας κτλ.) — Ὑλικά καὶ συσκευαὶ πρὸς κατασκευὴν γεωγραφικῶν.

Η' Τμήμα. — Ἐργαλεῖα πρὸς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις καὶ σχέδια τοπογραφικὰ πρόχειρα. Βαρόμετρα καὶ θερμόμετρα ὁδοπορίας, ὁδομέτρα. Φωτογραφικαὶ φορηταὶ συσκευαί. Ὁδοπορικὸι πίνακες. Ὁδηγοὶ πρὸς γεωγραφικὰς ἐκδρομὰς. Ἀποσκευαὶ ὁδοπορικαί, φορητὰ ὄπλα, σκευὰ καὶ φαρμακείον, ἐνδύματα ἀδιάβροχα, λυχνία φορηταὶ καὶ φωτισμός κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὁδοπορίας καὶ κατασκηνώσεις. Συγγράμματα καὶ δημοσιεύσεις παντὸς εἶδους σχετικὰς πρὸς τὰς γεωγραφικὰς περιόδους.

Τοιαύτῃ εἶνε περίπου ἡ συντόμῃς ἡ ὕλη, ἣτις θέλει ἐκτεθεῖν ἐν τῷ Γεωγραφικῷ Συνεδρίῳ. Ἀλλὰ πλὴν τούτων θέλουσι γίνεαι καὶ ὁμιλίαι ὑπὸ Ἰταλῶν λογίων ἐπὶ θεμάτων γεωγραφικῶν σπουδαιοτάτων, τοπικῶν καὶ γενικῶν ἀπεφροντος, ἀναγόμεναι εἰς τὰ 8 διάφορα γεωγραφικὰ τμήματα, ἢ σχετιζόμενα πρὸς αὐτά. Παραλείποντες τὸν κατάλογον τούτων σημειοῦμεν ἀπλῶς ὅτι αἱ πλείοτεραι ἐκθέσεις ἀνήκουσιν εἰς τὸ 4 τμήμα τῆς ἀνθρωπολογικῆς καὶ ἔθνογραφικῆς γεωγραφίας τῆς Ἰταλικῆς Χερσονήσου.

Τοῦ Συνεδρίου τούτου πολλοὶ τῶν διασημοτέρων γεωγράφων καὶ ἐξεπαισμένων τῶν πόλων τῆς Ἀφρικῆς, Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς ἐνεγράφησαν μέλη, ἀπέστειλαν δὲ τὰ διάφορα προσκληθέντα ἔθνη ἀντιπροσώπους, τὸ πλεῖστον καθηγμένους τῆς γεωγραφίας καὶ προέδρους γεωγραφικῶν ἐταιρειῶν, κομιστὰς τῶν καρπῶν τῆς ἐργασίας των.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἑλλὰς προσεκληθῆ, ἀλλὰ ὡς ἐμάθομεν, οὐδὲν θέλει παραθέσει, δὲν ἐξεδόθη προκήρυξις μέχρι τοῦδε, καλοῦσα πρὸς ἐκθεσὶν ἔργων γεωγραφικῶν.

Λόγος τῆς ἀπουσίας ταύτης προτείνεται ἢ ἑλλείψις ἔργων γεωγραφικῶν καὶ προσώπου καταλλήλου, ὅπως ἐπαξίως παρακαθίστη μεταξὺ διασημῶν γεωγράφων. Καί τοι δὲ εἶχεν ἡ Ἑλλὰς τὸ προηγούμενον, καθ' ὃ οὐδὲν προσήνεγκεν εἰς τὸ ἐν Παρισίῳ συνέδριον, οὐδόλως εἰργάσθη κατόπιν, ὡς Κράτος, ὅπως δυνάμει νὰ μετασχη εὐπροσώπως τοιοῦτων ἐργασιῶν εἰς τὸ μέλλον.

Ἄλλοτε ἐγράψαμεν ἐν προλεγομένοις μεταφράσεώς μας «Ὁδοπορικῶν Ἠπειρώ, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας» ὅτι παρ' ἡμῶν ἡ γεωγραφία παρημελήθη, δὲν κατενοήθη ἡ ἀφέλεια τῆς σπουδῆς τῶν διαφορῶν αὐτῆς κλάδων. Ἡ διδασκαλία ταύτης θεωρεῖται παρ' ἡμῶν μάθημα τῆς κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἀτελὲς γινόμενη ἐξ ἀτελῶν ἐγχειριδίων ὑπὸ τοῦ τυχόντος καθηγητοῦ. Καὶ ἐν μὲν τοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις ἡ διδασκαλία ταύτης συνίσταται εἰς ἀπριθμῶσιν γεωγραφικῶν ὀνομάτων καὶ ἀριθμῶν ἐν δὲ τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ καὶ πολυτεχνικῇ τὰ ἀνώτερα μαθηματικά, τὰ χρήσιμα εἰς γεωγραφικὰς ἐργασίας, μένουσιν εἰς τὴν καθαρὰν

σφαῖραν τῆς θεωρίας, ἢ ἐφαρμόζονται τὸ πολὺ εἰς ἀντιγραφὰς ἢ ἐφαρμογὴν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς σχολῆς, ἢ εἰς τὰ περίεξα αὐτῆς.

Ἐν τοῖς ἀρμόδιοις δὲ ὑπουργείοις στρατιωτικῶν καὶ ἑσωτερικῶν δὲν ὑπάρχει τὸ τμήμα τῶν μηχανικῶν γεωγράφων ἢ τὸ τμήμα τῶν στατιστικοτοπογραφικῶν, ἄτινα λειτουργοῦσιν εἰς ἄλλα ἔθνη, καὶ ὧν εἶχεν ἡ Ἑλλὰς τὰ μέγιστα χρεῖαν, ὅπως γινῇ γνωστὴ εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας, εἰς αὐτὴν τὴν διοίκησιν, καὶ ὅπως ἐν τοῖς γραφείοις τούτοις διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐργασίας μορφοῦσιν ἄνδρες εἰδικοί. Καθὰ δὲ γινώσκουμεν, εἰς γενικὰς ἐργασίας γεωγραφικὰς οὐδέποτε ἀπησχόλησαν αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις τοὺς πολιτικούς ἢ στρατιωτικούς μηχανικούς. Ἄν ὑπάρχωσι τινες, οἵτινες ἐπράξαν τι ἐπὶ τούτου τὸ ἔπραξαν ἀπ' ἐξουτῶν.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς σχολείοις διδασκαλίας δὲν ἐγένετο σπουδαία σκέψις· χάρις δὲ εἰς τὴν φιλογένειαν τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ κ. Ζαφειροπούλου τὰ δημοτικὰ σχολεῖα πρότινος χρόνου ἀπέκτησαν μέγαν χάρτην τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

Ἔργα δὲ γεωγραφικὰ ἰδιωτῶν ἔχομεν ἱκανὰ περιλαμβανόντα κλάδους μόνον τινὰς τῆς γεωγραφίας. Περιηγητικὰ βιβλία ἐλάχιστα ὑπάρχουσι. Τὸ περιηγητὸν εἶναι χώρας, τὸ ἀνερευνᾶν ἐν κινδύνῳις πολλάκις καὶ ταλαιπωρίας ἀνεξερευνήτα μέρη δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἡμέτερα ἥθη ἢ εὐγενὲς αὐτῇ ἐργασία ἢ ἀπειτοῦσα οὐσίας καὶ κόπους θεωρεῖται ὡς τι μάταιον καὶ φρούδον ἔργον.

Διὸ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι παρ' ἡμῶν οὐδεὶς ὑπάρχει γεωγράφος. Εἰς τὸ Β' ἐν Παρισίοις γεωγραφικῶν συνεδρίῳ ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἀπέστειλεν τὸν μακαρίτην Λεωνίδα Παλάσκην. Ὁφείλομεν δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ὑμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐκείνη ἦτο ἐπιτυχὴς, διότι ὁ Παλάσκας, καίτοι μὴ εἰδικὸς γεωγράφος, ἦτο καθ' ὅλα παρεσκευασμένος νὰ ἐννοήσῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνεδρίου, καὶ μεταδώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα δι' ἐκθέσεώς του ὅ, τι εἶδε καὶ ἤκουσεν. Ὁ Παλάσκας ἦτο διάσημος ναυτικὸς, καὶ μαθηματικὸς ἐκ τῶν ἀρίστων. Εἶνε δὲ, καθ' ὅσον ἡμεῖς γνωρίζομεν, ὁμόιος ἴσως Ἑλλήν, ὅστις ἀναβὰς εἰς ὕψος 4,000 ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης (ἐπὶ τοῦ ἡφαιστείου τῆς Τενερίφας) ἔκαμε καταμετρήσεις.

Ἀποθανόντος τοῦ Παλάσκας διδάσχος δὲν ἀνεφάνη ἐμβριθής. Ἀλλ' ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὸς γεωγράφος ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα, ὑπάρχουσιν ὅμως, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, συγγραφαί, ἀναγόμεναι εἰς διαφόρους κλάδους τῆς γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος δούλης καὶ ἐλευθέρης, αἵτινες ἔπρεπε ν' ἀποσταλῶσιν ὅσον ἐάριθμοι καὶ ἂν ὦσι. Ἠθέλαμεν δὲ ἀδικῆσαι τοὺς ὁπωσδήποτε ἐργασθέντας παρ' ἡμῶν, ἂν δὲν ἐπινοῦμεν μνησὶν τῶν ἔργων αὐτῶν.

Ἐν πρώτοις δὲ παρατηροῦμεν ὅτι ἀπ' ἧς ἡ κυβερνήσις ἔλαβε γνῶσιν ἐπισήμως τῆς προσκλήσεως τοῦ Συνεδρίου, μέχρι τῆς τελευταίας προθεσμίας τῆς παραδόσεως, ἡδύνατο νὰ ἐτοιμάσῃ καὶ τινα ἔργα. Χάρτης π. χ. χειρόγραφος, δεικνύων διὰ χρωμάτων τὰς σταφιδόφρους ἐκτάσεις τῆς Ἑλλάδος, τὰς οἰνοφόρους καὶ ἐλαιόφρους, ἡδύνατο ν' ἀναρτηθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συνεδρίου. Ὡσαύτως χάρτης δεικνύων τὰ τελεσθέντα δημόσια ἔργα τῆς ὁδοποιίας, χάρτης ταχυδρομικὸς, τηλεγραφικὸς· ὅλα ταῦτα ἡδύνατο νὰ γίνωσιν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν.

Ἐκ τῶν προεκδοθέντων δὲ ἔργων ἡδύνατο ν' ἀποσταλῇ πλήρης σειρὰ πασῶν τῶν Στατιστικῶν δημοσιεύσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ ἄλλων ἐκθέσεων ἀναγομένων εἰς τὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς βιομηχανίας, ἐν αἷς διακρίνονται τὰ ἔργα τῶν κ. Κορδέλλα καὶ Χελδράτχ, ὡς πρὸς τὴν ὀρυκτολογίαν, φυτολογίαν καὶ ζωολογίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς ταύτας δὲ καταλέγομεν καὶ τὰς δημοσιεύσεις τοῦ κ. Μανιτάκη περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι δημοσίων ἔργων.

Ἠδύνατο ὡσαύτως ν' ἀποσταλῶσι τοπογραφικὰ σχέδια, ἄτινα ἐξετέλεσε τὸ μηχανικὸν τμήμα λόγῳ ὑπηρεσίας, ὅσων σχέδια λιμένων, ὑδαγωγείων, γεφυρῶν, λιμνῶν, ὁρεινῶν μεταλλικῶν ἐκτάσεων.

Ὑπάρχουσι δὲ ὡσαύτως ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν σχέδια τοπογραφικά, ὅσων ἐπὶ παραδείγματι τὸ τοῦ Ἑμμ. Καλλέργη, πίναξ στατιστικὸς τῶν διαφορῶν χωρίων τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μολόχας μέχρι Μιζέλλας, συνοδευόμενος ὑπὸ 4 λιθογραφημένων πινάκων, καὶ ἄλλα παρόμοια.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων τῶν ἔργων τῶν ὑπαλλήλων, ἄτινα ἐπιθυμητὸν ἦτο νὰ ἦσαν πλείοτερά καὶ ἀκριθέστερα, ὑπάρ-

χουσιν ἐργασίαι γεωγραφικαὶ γενόμεναι ὑπὸ ἰδιωτῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες ἡδύνατο νὰ συγκεντρωθῶσι καὶ συλλεθῶσι τάχιστα, ἂν ἡ κυβερνήσις προσεκάλει τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς δούλης καὶ ἐλευθέρης Ἑλλάδος λογίους νὰ προσφέρωσι τὰ ἔργα αὐτῶν. Δὲν ἠμιλοῦμεν δὲ περὶ μεταφράσεων γεωγραφικῶν, αἵτινες δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, οὐδὲ πρέπει νὰ λαμβάνωνται. Πρωτότυπα ὅμως ἔργα, μονογραφίαι γεωγραφικαί, τοπογραφικαί, χωρογραφικαί δὲ παρῶσι περὶ πολλῶν τμημάτων ἑλληνικῶν χωρῶν, πόλεων, νήσων, καὶ ἀναφερόμενον ὀνομαστικὰς τὰς τῆς Μακεδονίας, Ἠπειρώ καὶ Θεσσαλίας, τῶν Κυκλάδων Ἀνδρου, Κέω, Τήνου, Σύρου, τῶν μεγάλων νήσων Κρήτης, Σάμου, Κόρινθου, Χίου, Λέσβου, τῶν πόλεων Σμύρνης, Φωκαίας, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηνῶν, τῶν ἐπαρχικῶν Μαρωνας, Βοδενῶν, Βελεγράδων, Τραπεζούντος, Καππαδοκίας, τὰς εἰδικωτέρας δὲ περὶ Φιλιππουπόλεως, Σαράντα Ἐκκλησιῶν, τὰς ἱστορικὰς γεωγραφίας Λευκάδας, Κεφαλληνίας, Ἰθάκης, Κερκύρας, τῶν ἀρχαίων πόλεων Ἰωάννης, Μασσήνης καὶ τῶν πέριξ, Ἀμφείας, τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ Φαρῶν, τῆς Κωπαίδος, Λαυρείου, Ἀθηνῶν κτλ., τὰς τοπογραφίας Δαυδωνῆς, τῶν Σποράδων Σύμης, Κάσσου, καὶ ἄλλων, ἃς δὲν ἔχομεν προχείρους εἰς τὴν μνήμην. Ἀναφερόμεν δὲ ἐν τούτοις καὶ τὰς δούλας ἐπαρχίας, διότι γεωγραφικῶς δὲν ἐννοοῦμεν δεδιχαμένην τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν ἦτο δὲ δύσκολον τι χρῆμα νὰ συνταχθῇ τοῦλάχιστον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου ἐκθέσις τις ἢ κατάλογος τῶν τοιοῦτων δημοσιεύσεων, ἐν ᾧ νὰ ἐκτιθενται αἱ ἐργασίαι αὐταί, εἰς ἃς δύναται τις νὰ προσθέσῃ καὶ πλείεστας ἄλλας μελέτας ἀξίας ἀναγνώσεως καὶ συμβουλῆς, δημοσιευθείσας ἐν περιοδικοῖς ἑλληνικοῖς συγγραμμάσιν, ἐν οἷς κατὰκείται ὡς τεθαμμένα. Διὰ τοιαύτης τινὸς ἐκθέσεως ἤθελε δοθῇ ἐν εὐετηρίῳ οὕτως εἰπεῖν παντὶς ἑλληνικῷ ἔργῳ πρωτοτύπου, ἀναφερόμενον εἰς ἐν τῶν ὀκτὼ τμημάτων καὶ δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς εἰς τοὺς ξένους πρὸς γνῶσιν τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ἄτινα ἐξηρευνήθησαν ὑπὸ ἐγχαυρίων.

Οὐδὲν ἐν τούτοις ἐγένετο. Ἡ δὲ ἀποχὴ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει βεβαίως εὐνοϊκῶς κριθῇ, καθ' ἣν στιγμὴν μάστιχα μεταβάλλεται εἰρηνικῶς ἢ πολιτικῇ αὐτῆς γεωγραφία.

Ἐν Ἀθῆναις, 25 Ἰουνίου 1881.

Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

Σημ. Διευθ. τῆς «Ἑστίας». — Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ κ. Α. Μηλιαράκη εἶχεν ἤδη στοιχειοθετηθῇ, δὸθεν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὅτε ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς κατωτέρω δημοσιευμένης ἀγγελίας τοῦ ἐν Βενετίᾳ προξένου τῆς Ἑλλάδος, ἣν παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς τεργεσταίας «Ἡμέρας» τῆς τελευταίας ἐδομομάδος 27/9 Ἰουλίου.

Ὁ ἐν Βενετίᾳ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Π. Τυπάλδος Φορέας δημοσιεύει τὴν ἐπομένην εἰδοποίησιν.

Εἰδοποίησις πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκθέτας.

Ὁ ὑπογεγραμμένος πρόξενος καὶ ἐπίσημος ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐν Βενετίᾳ Τρίτῃ διεθνῇ Γεωγραφικῇ Ἐκθέσει καὶ Συνόδῳ, εἰδοποιεῖ τοὺς Ἕλληνας ἐκθέτας, ὅπως προθυμοποιηθῶσι καὶ ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ πᾶν ὅ, τι κατέχουσιν ἄξιον λόγου περὶ γεωγραφίας ἐν γένει, δημοσιευθὲν ἰδίως ὑπὸ Ἑλλήνων, τουτέστι πίνακας γεωγραφικῶν καὶ ὁρογραφικῶν, συγγράμματα γεωγραφικά, περιγραφὰς γεωγραφικὰς ὑπὸ γεωλογικῇ, ὀρυκτολογικῇ καὶ βοτανικῇ ἐποψίν, λιμενοδείκτας (portolani) καὶ πᾶν ἑτερον δημοσίευμα σχετικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως. Τὰ ἐκθέματα θέλουσι συνοδεύεσθαι ὑπὸ ἀπλῆς σημειώσεως τοῦ εἶδους τοῦ ἐκθέματος, τῶν ἰδιωτέρων αὐτοῦ προτερημάτων καὶ τοῦ ὕψους καὶ πλάτους αὐτοῦ, ἂν εἶνε πίναξ.

Ὁ πρόξενος καὶ ἐπίσημος ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐν Βενετίᾳ Γ' ἀλλήλοσυνεῖ γεωγραφικῇ Ἐκθέσει καὶ Συνόδῳ

Π. Τυπάλδος Φορέας.

Διεύθυνσις. — P. Tiplado Foresti, Console e Commissario di Grecia al terzo Congresso Geografico internazionale in Venezia.

2399. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5. Τόμος ΙΑ', 5 Ἰουλίου 1881. Ἀριθ. 288 (236). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατρός Ἀντωνίος [Μυθιστορία Ἰω. Ρουφφίν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Ἡ Ἐρμούπολις ὑπὸ ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἐποψίν ὑπὸ Ν. Γ. Ζωγραφάκη. — Ἰνὸμη Καποδιστρίου περὶ παιδείας. — Κέρκυρα. (Μελέτημα Φερδινάνδου Γρηγοροβίου). — Ἐκ στρατιωτῶν στρατάρχαι. — Adieu (Ὑγίαινε, χαίρε!). — Τί εὐρίσκεται ἐντὸς ἐνὸς ὧρου βραστοῦ. — Νοημοσύνη κυνός. — Ὁ Μάκος. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀλγίθεται. — Σημειώσεις. — Ὑγιεινὴ.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

κκ. X. P. Πάτρης καὶ X. Π. Μεσολόγγιον. Σὰς ἐγγράψαμεν ἰδιαίτερως. — κ. Α. Β. Ἀλεξάνδρειαν. Τὸ φύλλον τοῦ κ. Α. Α. θέλομεν ἀποστέλλαι τοῦ λοιποῦ εἰς ἡμᾶς σημειώσετε διεύθυνσιν. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς σημειώσῃτε, εἰ δυνατόν, τὰ ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου καθυστερήσαντα φύλλα, ὅπως ἀποσταλῶσι καὶ ταῦτα. — κ. Σ. Ι. Ρ. Κέρκυραν. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται τακτικὰ. Ἐρευνήσατε μὴ παρέπεσεν εἰς τὸ αὐτόθι ταχυδρομεῖον, ὅπερ καὶ ἄλλοτε συνέβη. — Ἐνὶ ἀναγνώστῃ τῆς «Ἑστίας». Μάδουτον. Πρωτόκολλον ἐκλήθη τὸ πρῶτον ἢ ἀρχὴ κυλίνδρου ἐκ πολλῶν κεκολλημένων χαρτῶν συγκειμένου, ὧν δὲ τελευταῖος ὠνομάζετο ἐσχατόκολλον. Ἡ δὲ σημερινὴ τῆς λέξεως σημασία προήλθε βαθυρόν ἐκ τῆς χρήσεως τῶν βυζαντινῶν χρόνων, ὅτε ὁ τῆς κατασκευῆς τοῦ χαρτοῦ προεστάνεμος κόμης ἐκ τῶν θείων largitionum ἐνέετε κατὰ νόμον τὰ σήματα αὐτοῦ εἰς τὸ καλούμενον πρωτόκολλον. Τὸ πρῶτον ἐξηγεῖ σαφῶς ἡ ἐξῆς Νεαρά τοῦ Ἰουστινιανού (Corp. Jur. Civ. Nov. XLIV, c. 2). «Ἐκεῖνο μέντοι τῷ «παρόντι προτιθέμεν νόμῳ ὥστε τοὺς συμβολαιογράφους «μὴ εἰς ἕτερον χάρτην καθαρὸν γράφειν συμβόλαιον, πλὴν «εἰ μὴ εἰς ἐκεῖνον, ὃς προκειμένου τὸ καλούμενον πρωτό- «κολλον ἔχοι, φέρον τὴν τοῦ κατὰ καιρὸν ἐνδοξατότου κό- «μητος τῶν θείων ἡμῶν largitionum προσηγορίαν, καὶ τὸν «χρόνον, καθ' ὃν ὁ χάρτης γέγονε, καὶ ὅποια ἐπὶ τῶν τοι- «ούτων προγράφεται, καὶ τὸ πρωτόκολλον μὴ ἀπομένειν, «ἀλλ' ἐγκείμενον ἔαν.» — κ. Γ. Δ. Ζ. Μασσαλίαν. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται ὑμῖν ἀπὸ σήμερον εἰς Μασσαλίαν καθ' ἡμᾶς ἐσημειώσατε διεύθυνσιν. — κ. Ε. Στ. Ἀθήνας. Τὰ ἐπώνυμα βιβλίων ἀρχὴν ἔχουσι τὴν ἀνάγκην τῆς διακρίσεως τῶν ὁμωνύμων προσώπων ἀπ' ἀλλήλων. Κατήχηται δὲ νὰ διακρίνωσι κατόπιν καὶ τὰς οἰκογενείας. Τὰ νεώτερα ἑλληνικὰ ἐπώνυμα ἀρχὴν ἔχουσιν ἀπὸ τῆς ἐδόδοις ἢ ὀνόμας μ. X. ἐκατονταετηρίδος. Ἀναγνώσατε ἱστορίαν Παπαρηγοπούλου τόμου Ι', σελ. 516. — κ. Π. Α. Κωνσταντινουπόλιν. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται τακτικώτατα, ἀποροῦμεν δὲ πῶς παραπίπτει. Ὁπωσδήποτε ἡμεῖς δὲν εὐθύνομεθα διὰ τὴν ἀπόλειαν φύλλων ἐν τῷ ταχυδρομείῳ. — κ. Β. Ζ. Μυτιλήνην. Δι' ἰδιαίτερας ἡμῶν ἐπιστολὰς σὰς παρέχομεν πᾶσας τὰς ζητηθείσας πληροφορίες. — κ. Μ. Χ. Α. Πειραιᾶ. Ὁ λόγος δι' ὃν δὲν ἐδημοσιεύθησαν εἶνε ὅτι ἀπῆδον πρὸς τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ ὅτι δὲν συνῆδον πρὸς τὴν μετρικὴν. — κ. Π. Σ. Α. Σμύρνην. Ἀδύνατον. — Π. Ο. Λυμπράζον. Σύρον. Τοῦ σάπινος ἡ χρῆσις δὲν εἶνε ἀρχαία, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ λέξις εἶνε ξένης καταγωγῆς· κατὰ πρῶτον κάμνει χρῆσιν αὐτῆς ὁ ἐκ Καππαδοκίας ἱατρός Ἀρεταῖος, ἀναφορῶν τῆς τῆς ἱεροκατείου σχολῆς, ἀμάρτας περὶ τὰ τέλη τοῦ πρώτου μ. X. αἰῶνος. Οἱ ἀρχαῖοι ἀντὶ σάπινος μεταχειρίζοντο πρὸς καθαρισμόν τῶν χειρῶν των τὸ λεγόμενον σμήμα ἢ σμήγμα.

Αἱ συνδρομαὶ διεύθυνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας· πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἑστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπέζικων γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλληνικῶν γραμματισμῶν, χρυσοῦ, τραπέζικων γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματισμῶν. Γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ Ῥωμουνικὰ χαρτονομίσματα εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

Συνδρομαὶ εἰς τὴν «Ἑστίαν» καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον γίνονται δεκταὶ παρὰ τῶν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ κ. Α. Βενετοκλεῖ.

[2 'Ιερολίου (Πάρις) 1881]

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

14335.

Ὁ πωροπώλης ἔχει πρὸς πώλησιν 60 μεγάλα ροδάκινα, ἐξ ὧν θέλει νὰ εἰσπράξῃ 18 φράγκα. Ἐν μέρει ἀπὸ τὰ ροδάκινα τοῦ χαλοῦσι μετὰ τινος δὲ ὑπολογισμοῦ, εἰρρίσει ὅτι, ὅπως εἰσπράξῃ τὰ 18 φράγκα ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων ροδακινίων, πρέπει νὰ αὐξήσῃ κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν τιμὴν ἑκάστου. Πόσα ροδάκινα εἶχον χαλάσει, καὶ πρὸς πόσον πρέπει νὰ πωλήσῃ ἕκαστον;

'A0726: 20 '1927:22.

А. П.

14256.

Διὰ τῶν γραμμάτων τῶν λέξεων λλς, τό τε, Ἀρχή, σχηματίζουν τὸ ὄνομα φιλοσόφου τινὸς τῆς ἀρχαίας ἑλ-
λάδος.

日有餘光。

Εἴμεθα δύο γέφυραι ἐν τῷ αὐτῷ πεδίῳ,
Ἀσάλευτοι, καὶ πάντοτε κινούμεναι κι' αἱ δύο.
Οἱ κάτωθέν μας ποταμοὶ καὶ τρέχουν καὶ δὲν τρέχουν.
Ποτὲ δὲν μᾶς διέδεσαν ἑκαῖνοι τοῦ μᾶς ἔχουν.

1. 2. 3.

ឧបាយកលប្រយោជន៍

Ἐχονίσαν τὰ βουνα,
ἐκοντήσαν τὰ μακρὰ,
καὶ τὰ δυὸ ἐγέναν τρία
κι' οἱ μῦθοι δὲν ἀλέθουν πλεῖα.

14289.

[Εἰς τὸν πρῶτον λόγον δοθῆσεται ὁρατὰ φωτογραφία τοῦ Χελ, εἰς πάντα δι' ἄλλον κατέπειν ἀπὸ τῶν βιβλίων].

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

1450.

[Τῷ πρώτῳ λόγῳ δωρηθήσεται ἐν βίβλῳ]

Mon premier sert à faire mon entier.

Ne cherche point, lecteur peu sage,
A dissimuler...

Il est presque toujours écrit sur ton visage.

日全食日。

Διὰ τῶν λέξεων Méphisto, Quina, Yonne, Lis σχημα-
τισσον γνωστότατον τι γαλλικὸν λόγιον.

 $\Lambda \Upsilon \Sigma F I \Sigma$

14281

37

1452

Δάϊος - λαός.

具金銀器。

Ο Υ Λ Η

У П А В

A A A C

И Р О

1100

11-11-65-20

Ἐπανόρθωσις. — Ἐν τῷ παλαιῷ Πῶς δυνά-
μεθα νὰ εὐρωμεν τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος
καὶ ἣν ἐγεννήθη τις, ὅπου ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ἀριθμῷ
239 τοῦ Δελτίου, παρελείθη νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ χρονολο-
γία πρέπει νὰ θεωρῇται κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἐπο-
μένως, ὅπως τὸ ἐξαγόμενον εἶνε ὀρθόν, ἀνάγκη νὰ προστε-
θεῖται μετὰ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν, ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ 5,
ἀριθμοῦ 17, ἥτοι: δώδεκα ἐπὶ πλέον ἡμέραι, ὅση εἶνε ἡ δια-
φορά μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου καὶ τοῦ καθολικοῦ ἡμερολογίου.